

4. DEŇ

Imeno

Zaujímavý je vznik názvu obce. Meno Imeno by malo byť spojené s menom grófky pištaňského rodu Emo, ktorý mal v tejto oblasti pozemky. Pôvodne malo miesto nosiť názov Emino, po výmene samohlások však bolo vytvorené Imeno.

Na vrchu Imenského kopca sa nachádza pobočka kostola sv. Kríž. Gotický kostol má osembokú vežu so strechou v tvare pyramídy.

Bistrica ob Sotli

Svete Gore - Svätý Kopec je veľmi staré kultúrne a pútnické stredisko, kde sa na úzkom chrbáte kopca nachádza 5 svätých miest. V centre stojí Máriin pútnický kostol, ktorý bol postavený na počesť Máriinho narodenia. Okolo neho sa nachádzajú kaplnky Lurdskej Matky Božej, Svätého Sebastiana a Fabiána, kaplnky Sv. Juraja a Martina so základmi ešte z predrománskeho obdobia. Patria k najstarším sakrálnym budovám v Slovinsku.

Pri archeologických vykopávkach bola v tejto oblasti objavená keramika, hroby a mince z 1. storočia. Je tu aj kameň menom ORANS (modliteľ). Čo je na ňom napísané sa ešte nepodarilo rozlúštiť.

Prírodné

Roklina rieky Bistrica, Okno v skale, Žuravjev dub - predpokladá sa, že má asi 250 rokov,... Nachádza sa tu veľa pivníc, informácie o nich nájdete na pútačoch pri ceste.

krasy:

Kumrovec

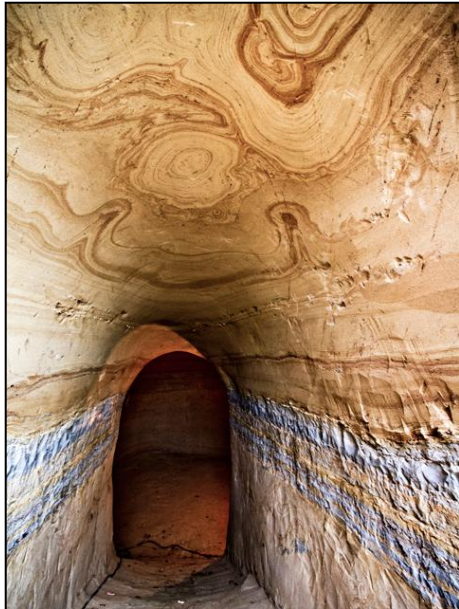
Kumrovec - malá dedina v oblasti chorvátskeho Záhoria je známejšia ako ostatné a to nielen ako miesto narodenia Josipa Broza Tita. Táto krásna obec Záhoria sa nachádza na ľavom brehu rieky Sotla, ktorá je aj hranicou so Slovinskom.

Stará ves - etnodedina Kumrovec - jedna z najzaujímavejších druhov chorvátskych dedín. Je to múzeum pod holým nebom (skanzen) so zachovanými pôvodnými domami z prelomu 19. a 20. storočia. Návštevníci si môžu prezrieť stále etnografické expozície znázorňujúce tradičný spôsob života, ako sú: Záhorské manželstvo, Život mladých manželov, Z konope na prádlo, Kováčstvo, Bicykle, keramiky, Od obilia po chlieb. Rodná dom Josipa Broza Tita

Bizeljsko

Bizeljski hrad - stojí na skalnatom kopci. Prvá písomná zmienka je z roku 1441, vybudovaný bol už v 13. storočí na strategickom mieste. Hrad má dnes renesančné a barokové prvky. Zaujímavá je kaplnka Sv. Hieronima z roku 1623.

Repnice – pivnice – priestor v kopcoch, kde sa skladovalo obilie a víno.

Zaujímavá je aj tradičná Bizeljská keramika.

Brežice

Hrad Brežice - múzeum

Hrad Brežice a ďalšie mestské osídlenia sú budované na kopci na ľavom brehu rieky Sávy, ktorý bol už v prehistorických dobách, najmä pri sťahovaní národov, dôležitou dopravnou cestou medzi Balkánom a predalpším krajom. Hrad bol prvýkrát spomenutý v roku 1249 ako Castrum, nepochybne stál pred rokom 1241, kedy sa prvýkrát v písomných prameňoch spomína Brežice. Išlo pravdepodobne o pôvodnú zámockú budovu, v ktorej sa nachádzala ozbrojená posádka. Jej začiatky sú spojené s budovaním obce Gradišče, ktorá ležala na ľavom brehu rieky Sávy. Na území Slovinska sa potom upevnili feudálne majetky zahraničnej šľachty a cirkevných hodnostárov. V Hrade bol súd a mincovňa. Bola tam tiež umiestnená vojenská posádka.

Mostec

Miesto, kde môžeme prejsť cez rieku Sava do Čateških Toplic.

Kostanjevica na Krki

Mesto na ostrove uprostred rieky - Dolenjské Benátky.

Prvá písomná zmienka o meste pochádza z r.1252. Mesto sa usilovalo o svoj rozvoj, ale tým, že do druhej polovici 18 st. bolo štyrikrát zničené a zapálené, záplavy a choroby boli na dennom poriadku. Napriek tomu, že mesto sa vždy ťažko spamätávalo z pohrôm, pokračovalo vo svojom živote. Ako lesnícky inžinier tu žil vynálezca lodnej skrutky Josef Ressel (1793 – 1857)

Po zrušení cisteriánskeho kláštora v roku 1786 sa v budove usídlila Správa lesa, súd, škola a neskôr katastrálny úrad. Bol to aj začiatok miestneho kultúrneho života.

V roku 1929 tu bolo založené vinárske združenie, policajné oddelenie, pošta, zdravotné a farmaceutické združenie a mestská mliekareň. V roku 1956 mesto stratilo status okresu a tým aj jeho rozvoj začal stagnovať. Až o pár rokov mesto dostalo status mesta kultúry, čo ho zdvihlo na svetovú úroveň.

Prírodné pamiatky: - prales Krakovo 42,5 ha

- dub Malence (3. najhrubší dub v Slovinsku)

Kultúrne pamiatky:

- Farský kostol sv. Jakuba, barokovo upravený románsky kostol

- Kostol sv. Mikuláša, neskorogotický kostol

- Domu na ulici Rukojemníkov 9 s bohatou ozdobou priečelia a arkádovým dvorom, postavený v roku 1878

- Budova fary a Lamut maliarsky Salón

Galérie:

- Galéria Božidar Jakac

- Gorjupova galéria

- Lamutov maliarsky salón

- Forma viva

Šentjernej

Na mieste dnešného Šentjerneja bol ešte v XII. storočí les. Vo vojnovom období od roku 1125 do roku 1131 si Višnjegorskí šľachtici rozdeli les a vyrúbali ho. Regulovali potok Kobilje a na jeho južnej strane

založili roľnícku osadu a na severnej strane vojensko - remeselnícku osadu s kostolom sv. Mihaela. Vedľa bola založená aj farnosť sv. Jerneja (Bartolomeja), o ktorej prvá písomná zmienka pochádza z roku 1249. Od roku 1648 sa kostol sv. Mihaela viac nespomína.

V rokoch 1546-1547 tu celebroid kňaz Trubar. Miesto malebne popísal spisovateľ Janez Trdina. Obec má niekoľko zachovalých hradov zo stredoveku: Gracarjev

turn, Vrhovo, Prežek. Šentjernej je známy výrobou Cvičeka (víno), tradičnými konskými pretekmi ako aj požehnaním koňov na sv. Štefana. V chránenom údolí Šentjernejska pod Gorjancami stojí kartuziánsky kláštor, ktorý založil začiatkom 15. storočia Herman II. Celjský. Zo starých ľudových remesiel je stále zachované hrnčiarstvo a kováčstvo. Na svahoch Gorjanci je možné poľovať, rieka Krka a jej prítoky ponúkajú rybárom pekné zážitky. Vďaka Cvičeku, Spevu a Kohútovi, ktorý sú v erbe okresu, okres získal svoje významné miesto medzi okresmi v Slovinsku.

Kartuzijanski samostan Pleterje

Kartuziánsky kláštor Pleterje (po latinsky Domus sanctissime Trinitatis) - kartuziáni sú najprísnejším rádom mužov v rímsko-katolíckej cirkvi. Tento kláštor je jediný ešte fungujúci kláštor v Slovinsku. Kláštor založil gróf Herman II. Celjský v roku 1403. Nie je prístupný verejnosti.

http://www.kartuzija-pleterje.si/index_kartuziani.htm

<http://www.pleter.si/index.php> - vrhunske vina

Otočec

Jediný vodný hrad v Slovinsku. V 13. storočí bol domovom šľachty de Werden, tiež známych ako rytieri z Ostrova. Je tiež jediným slovinským hradom na ostrove uprostred rieky.

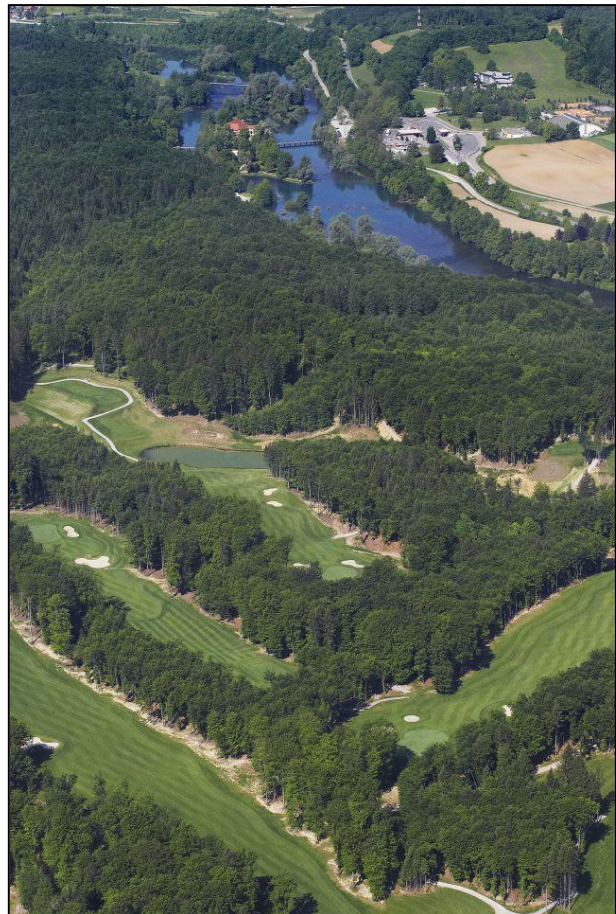

Hrad perla na rieke Krka bol po stáročia silnou pevnosťou proti votrelcom, rovnako ako aj príjemným domovom pre mnoho šľachtických rodov. Medzi významných rytieov patrili šľachtici tirolský Villandresi, kapitán Ivan žumberaških úlistný Lenkovič a ušľachtilý Janez Slnko, príbeh ktorom napísal Ivan Tavčar. Pred druhou svetovou vojnou bol zámok vo vlastníctve rodiny Marghieri de Commadona.

Novo Mesto

Vojvoda Rudolf IV. Habsburgský 7. apríla roku 1365 v oblasti, kde dovtedy nebolo žiadne osídlenie, založil nové mesto. Nazval ho Rudolfswerth podľa svojho mena, ale ľudia ho začiatku nazývali Nové Mesto, pretože bolo v tej dobe naozaj nové. Na úteku pred Turkami sa tu v roku 1472 usadili františkáni. V priestore kaplnky sv. Leonarda bol postavený kostol a kláštorné budovy. Vzdelaní mnísi vzali na seba dôležitú úlohu vo výučbe mladých ľudí, obzvlášť po roku 1746, kedy cisárovná Mária Terézia založila v Novom meste gymnázium. Vyučovanie a vedenie mládeže zverila františkánom. Tí ho viedli až do roku 1870, kedy bolo zoštátnené.

Cisár Fridrich III. a pápež Alexander VI. v roku 1493 pri kostole sv. Nikolaja založili kolegiálnu kapitolu, ktorá pôsobí v meste aj dnes. Centrálné postavenie vo výzdobe kostola má oltárny obraz sv. Nikolaja, ktorý v 16. storočí namaľoval taliansky maliar Jacobo Robusta Tintoretto.

V druhej polovici 19. storočia prišlo k národného prebudeniu, v rámci ktorého v meste zápasili medzi sebou slovinskí a nemeckí občanmi. Bojovali o nadvládu jazyka v štáte, ale

predovšetkým v mestskej správe. Boli ustanovené početné národné združenia (Národná čítareň, Sokol, hasiči, hudba), v ktorých sa miestni obyvatelia stretávali, tvorili v rôznych oblastiach a morálne a finančne podporovali myšlienku o slovinstve.

V Novom Meste bol v roku 1873 postavený prvý národný dom v Slovinsku. Stal sa ústredným miestom spoločenských a kultúrnych podujatí v meste až do druhej svetovej vojny. V druhej polovici 20. storočia Novo Mesto zmenilo svoj podobu. Konečne sa rozšírilo za hranice stredovekých mestských hradieb. Je to doba rozvoja priemyselných závodov a v

tomto kontexte zrýchlenej urbanizácie. V uvedenom období boli zriadené centrálné školy a zdravotnícke a kultúrne inštitúcie v Dolenskom kraji.

Lukenská jaskyňa blízko Prečni - bola osídlená už v dobe kamenej. Skutočným pokladom sú zostatky zo staršej a mladšej doby železnej. Primeraná dostupnosť ciest, konfigurácia terénu, klíma a ložiská železnej rudy umožnili vznik osád na prírodou dobre chránených kopcoch. V blízkosti Nového Mesta viedla dôležitá rímska dopravná cesta z Ľubľany do Sisaku.

V stredoveku šľachtické rodiny a cirkevné inštitúcie pri prenikaní na juh Európy a pri upevňovaní svojich politických a ekonomických ambícií na novodobytych územiach začali tvoriť sídla a mestské sídliská (Kostanjevica, Ostrov pri Dobrave, Novo Mesto), ktoré boli administratívne a vojenské centra ich vlastníctva.

